

върху пръстъ, — не сж скала. Каточели ги е размѣталъ нѣкой циклопъ, по каприза си, на далечни разстояния!

Петъръ е разпиталъ въ селото за произхода на названието „Натамии“. Знаяло се, че турскитѣ „заптии“ отъ дветѣ „кули“ правѣли много золуми на раята и затуй мѣстото е било прокълнато. Но нали трѣбаше да има следи отъ грамада?

„Митовъ чифликъ“ (старинна бейска кжша) стои върху дълбокъ яръ. Очевидно, рѣка Ломъ е течалъ нѣкога подъ този яръ. Сега постоянното корито на рѣката е далечъ на изтокъ и долу се открива наносна низинаширока 500 м. и дълга повече отъ к. м. По-голѣмата частъ отъ тази благодатна низина е превърната въ тучни ниви. Очевидно, рѣката вече не мѣни коритото си.

— Разлива ли се, Петре, и сега рѣката до тукъ?

Ломъ прииждалъ много страшенъ. Но Петъръ не помни тя да е достигала до яра подъ „Митовъ чифликъ“.

Далечъ на изтокъ, срѣдъ тучната долина и до самитѣ води на рѣката, са издигатъ двадесетина гигантски каваци (разклонени тополи). Ето това мѣсто тамъ се е наричало „Тополякътъ“. То много напомня буйно залесенитѣ острови по Марица.

Трѣбва да го видимъ. По долината се срѣщатъ орудени андезитни блокове. Тѣ сж измити: очевидно, влачени сж отъ рѣката изъ меднитѣ находища далечъ въ планинитѣ. Но